

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/463/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111225037
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2111225037.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. Y., nar. XX.X.XXXX, M. XXX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 177,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23. júla 2012, č. k. 10C/55/2012 - 80 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania v sume 26,09 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia do rúk jeho advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa I. zastavil konanie, II. žalobkyni vrátil súdny poplatok vo výške 9,87 eur, III. žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania a IV. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu vo výške 62,14 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1, § 146 ods. 2, § 149 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), § 11 ods. 3, 4 ZoSP (zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení), § 14 ods. 1 písm. a / a c / vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších zmien a doplnení, „advokátskej tarify“ a vecne názorom o potrebe zastavenia konania vzhľadom na to, že žalobkyňa zobrala svoj návrh v celom rozsahu účinne späť, a preto bolo potrebné jej i vrátiť súdny poplatok z neho krátený o sumu 6,63 eur. Rozhodnutie o trovách odôvodnil podľa § 146 ods. 2 O. s. p., keď žalovanému - ktorému žiadne preukázateľné trovy nevznikli - náhradu trov konania nepriznal. Túto však priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, pretože mal za to, že späťvzatím návrhu žalobkyňa zavinila, že konanie sa muselo zastaviť a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za tieto úkony poskytnutej právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia z 8.2.2012, písomné podanie - odpor zo dňa 9.3.2012 - 2 x po 18,26 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur, DPH v sume 10,36 eur, spolu 62,14 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti uloženia jej povinnosti na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka podala včas odvolanie žalobkyňa a navrhla ho zmeniť nepriznaním vedľajšiemu účastníkovi ním požadovanej (a napádaným uznesením prisúdenej) náhrady trov konania. Namietala, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému nárastu trov konania a nehospodárnosti konania, nakoľko vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty

svojej existencii schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, spôsobom obdobným tomu v prejednávanej veci vstupuje do množstva konaní (často bez vedomia ním podporovaného spotrebiteľa a s opakovaním len viacerých procesných podaní bez ich významu pre beh konania) a trovy právneho zastúpenia tak nie sú účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je aj dôvodom hodným osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 O. s. p. S poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov a na jeden z nálezov Ústavného súdu SR mala za to, že súd prvého stupňa pochybil, keď sa aj s týmito okolnosťami nevyporiadala.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Vedľajší účastník na strane žalovaného navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť majú najmä za to, že správanie žalobkyne v spore a okolnosti, za ktorých uplatnila žalobou premlčanú pohľadávku (zrejme v domnienke, že žalovaný nebude namietat' premlčanie v dôsledku svojej neznalosti) nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p. Už samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa je podľa jeho skúseností dostatočne účinným prostriedkom, zabraňujúcim dodávateľom v porušovaní spotrebiteľských práv. Nepovažuje za správne, aby neúspešné spory žalobkyne boli dotované z prostriedkov štátu či vedľajšieho účastníka (ktorý ako každý iný účastník, žalobkyňa s početným zamestnaneckým aparátom z toho nevynímajúc, má právo sa nechať v konaní zastupovať, pričom jeho spôsobilosť na vykonávanie predmetu jeho činnosti nie je možné podmieňovať odbornosťou v odbore právo). I on poukázal na judikatúru tuzemských súdov i Súdneho dvora Európskej únie, ktoré mu naopak vo vzťahu k žalobcom, ak zavinili zastavenie konania, alebo boli v sporoch neúspešní, náhradu trov konania priznávajú.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenou osobou (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa odseku 2 vety prvej rovnakého paragrafu ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy a napokon podľa vety druhej tu citovaného odseku 2 ustanovenia ak sa pre správanie odporcu (žalovaného) vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu (tu žalovaný).

Ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok konania, pri ktorej uplatnení nemá žiaden z účastníkov konania právo na náhradu jeho trov (trov konania vzniknutých tomuto účastníkovi a ním platených), ak konanie neskončilo vydaním vecného rozhodnutia o predmete sporu (najmä rozsudku vyhovujúceho žalobe celkom či len čiastočne, resp. žalobu celkom zamietajúceho), ale došlo k jeho zastaveniu. I takáto výnimka sa však neuplatňuje automaticky, keď sama predstavuje pravidlo, z ktorého existujú ďalšie 2 výnimky umožňujúce za splnenia v zákone celkom konkrétne vymedzených podmienok uloženie povinnosti na náhradu trov konania niektorému z účastníkov konania. Uplatnenie ktorejkoľvek z takýchto výnimiek (majúcich pôvod v oboch vetách ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p.) tak najmä predpokladá vznik trov majúcich sa nahradiť aspoň na jednej strane sporu (v opačnom prípade niet dôvodu pre použitie takejto výnimky), ale tiež procesnú situáciu, pri ktorej náhradu trov konania vôbec možno uložiť či priznať (pri zastavení konania medzi existujúcimi účastníkmi pre späťvzatie žaloby ide inak práve o taký prípad).

Prvá veta ust. § 146 ods. 2 O. s. p. so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne toto (zavinenie) pričíta iniciátorovi konania. Tým je v tzv. základnom prvostupňovom konaní navrhovateľ (v sporovom konaní žalobca a tu konkrétne žalobkyňa - právnická osoba s právnou formou ženského rodu).

Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou postupu podľa § 146 ods. 2 vety druhej O. s. p. je však 1. možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a 2. správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorej alebo ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje, donucujúce žalobcu k späťvzatiu žaloby (teda také správanie, ktoré je na jednej strane výlučným správaním žalovaného bez možnosti žalobcu ho ovplyvniť a na druhej strane je so späťvzátím inak dôvodnej žaloby aj v priamej príčinnej súvislosti).

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu v prejednávanej veci Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), a to na základe špeciálnej zákonnej úpravy v ust. § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (rozumej tzv. hlavný, tu por. tiež ust. § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p.), možno z toho vyvodiť len jeden záver a to, že aj vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (tu napokon por. čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), realizované v rámci občianskeho súdneho konania (tzv. civilného procesu) možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom (advokátom) a samozrejme musí mať i právo na náhradu trov konania - do rámca ktorých bez akýchkoľvek pochybností patrí tiež náhrada trov právneho zastúpenia. O. s. p. v žiadnom zo svojich ustanovení nepodmieňuje možnosť zastúpenia advokátom absenciou (nedostatkom) odborných znalostí účastníka a teda ani nevyklučuje, aby sa i účastník odborne spôsobilý hájiť svoje či niečie iné záujmy v konaní pred súdom nemohol dať zastúpiť advokátom (a aby mu len z tohto dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov v súvislosti s takýmto zastupovaním vzniknutých - nech aj na prípadné zastupovanie advokáta iným advokátom by z pohľadu účelnosti takto vynakladaných trov bolo namieste nazerať inak ako na problém nadnesený v prejednávanej veci). Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania, vrátane náhrady trov právneho zastúpenia, samozrejme len v tom prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval, a len v tom prípade, ak trovy právneho zastúpenia sa poskytujú za úkony, ktoré boli v konaní vykonané účelne.

V prejednávanej veci na základe už uvedeného vyššie právo na náhradu trov konania vzniklo evidentne vedľajšiemu účastníkovi a žalovanému, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval, nakoľko zastavenie konania tu zavinila žalobkyňa späťvzátím žaloby bez uvedenia dôvodu, pričom zo spisu sa podáva, že zjavnou príčinou takéhoto postupu tu bolo vznesenie námietky premlčania žalobou uplatňovaného práva zo strany vedľajšieho účastníka.

Za situácie, keď žalovaný na rozdiel od vedľajšieho účastníka náhradu trov konania nepožadoval a ani sa zo spisu žiadne jeho trovy nepodávajú, nemožno súhlasiť s argumentom žalobkyne, ktorá spochybňovala nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve po kvalifikovanom podaní vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, došlo k späťvzatiu žaloby, čo malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Rovnako sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľky, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. (zrejme jeho odseku 1), keď žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná a takéto dôvody nezistil ani odvolací súd. Uspokojiť sa v tomto smere samozrejme nešlo s len všeobecným tvrdením o paušálnom opakovaní (advokátom zastupujúcim vedľajšieho účastníka) len nevýznamných skutočností (keďže tu absentovala konkretizácia, ktoré úkony mali byť takouto vadou dotknuté), celkom bolo treba odmietnuť rovnako bližšie neozrejmenný názor žalobkyne o neexistencii dôvodu pre vstup vedľajšieho účastníka do konania v tejto veci (pokiaľ tým žalobkyňa nemala na mysli jej do istej miery pochopiteľný nezaujem na tom, aby v konaní vystupoval niekto, od koho možno očakávať - zrejme na rozdiel od žalovaného - účinný odpor voči požiadavkám zo žaloby) a napokon doslova ako drzosť pôsobilo popieranie práva vedľajšieho účastníka na právnu pomoc advokáta (vyjadrené odvolaním sledujúcim zbavenie žalobkyne tzv. náhradovej povinnosti) súběžne s uplatnením samotnou odvolateľkou (žalobkyňou) práva na náhradu trov na právnom zastúpení advokátom v odvolacom konaní (ktoré bolo praktickým potvrdením dôvodnosti námietky z vyjadrenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní v podobe otázky, ako môžu byť na

jednej strane tzv. advokátske trovy na strane vedľajšieho účastníka neúčelnými a na strane druhej rovnaké trovy na strane žalobkyne účelnými).

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania žalobkyne a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, stotožňujúc sa pritom aj s dôvodmi napádaného uznesenia.

Pri takomto výsledku odvolacieho konania v ňom úspech zaznamenal vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý podal aj návrh na prisúdenie mu náhrady trov odvolacieho konania (§ 211 ods. 2 a § 151 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd mu preto v súlade s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 advokátskej tarify priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 26,09 eur, pozostávajúcich z odmeny za jeden polovičný úkon (písomné vyjadrenie k odvolaniu čo do trov konania) v sume 14,11 eur, paušálnej náhrady k nemu v sume 7,63 eur a sumy zodpovedajúcej 20% dani z pridanej hodnoty z oboch takýchto súm, teda 4,35 eur; pričom povinnosť na zaplatenie takejto náhrady uložil v odvolacom konaní plne neúspešnej žalobkyne v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p. do rúk advokáta vedľajšieho účastníka a to v zákonnej lehote 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.